

talt meget ubilligt og har gjort sig skyldig i en Uretfærdighed, som han vilde have undgaaet, hvis han havde kjendt Forholdene af egen Erfaring.

Det er min Mening, at vort juridiske Fakultet i det Hele taget er et ganske fortreffeligt Fakultet. Naar der bliver sagt, at det staar saare langt under det medicinske i videnskabelig Henseende, vil jeg spørge det ærede Medlem fra Aarhus, hvorpaa han egentlig bygger en saadan Dom? Hvor kan han egentlig vide det? De kritiske Bemærkninger, han fremsatte angaaende det juridiske Fakultet, viste kun, at han havde været saa uheldig at falde i adskillige væsentlige Misforstaaelser. Han dvælede saaledes særlig ved den „uhyre Stofmasse“, som blev budt de Studerende, og han antydede i Modsetning til Nutidens Stofmasse den Tid, da man havde korthattede og mere ordnappede Lærebøger. Men det ærede Medlem er sikkert ikke blind for, at netop den korthattede Lærebog kan stille meget store Krav til de Studerende, og at en skyldig Fremstilling af Stofmassen i og for sig ikke behøver at være nogetsohmhelst Bevis paa, at Studiet er blevet sværere. Tværtimod! Jeg skal blot fremhæve et enkelt Exempel. Da i sin Tid Universitetet havde iblandt sine Lærere Johan Ephraim Larsen, havde det en Mand, der i sin Fremstilling var meget ordnap. Han kunde docere et helt Afsnit af den juridiske Videnskab i en lille Bog; men enhver Jurist veed, at det tidt er en vanskelig Sag at lære og tilegne sig hans Bøger. Saa kom Gram. Han var bred og noget snakkesjalig, og man kunde saa tro, at det samme Studium var spulmet op til Mere end det Dobbelte. Det var det dog i Virkeligheden ikke, det var tværtimod blevet lettere at tilegne sig. Grams Vidtløftighed og Bredde i Fremstillingen gjorde det lettere for de Studerende at tilegne sig hans Sag. Den rent udvortes set forøgede Stofmasse behøver saaledes ikke at være noget Bevis for, at Studiet er blevet sværere. Jeg tror, at naar man vil gaa de forffjellige Anker igjennem, som det ærede Medlem fremhævede, vil det vise sig, at de til syvende og sidst grunde i selve den dobbelte Opgaves Banffelighed, som er stillet Universitetslærerne, idet de som sagt skulle paa een Gang forene to meget forffjellige Opgaver, nemlig være Videnskabsdyrkere og Lærere for Ungdommen, der skal uddannes til praktisk Embedsgjerning. Deri ligger Banffeligheden. Men forøvrigt er det min Opfattelse, at naar man ikke hænger sig i enkelte uheldige Tænomener eller saadanne Udslag fra det juridiske Fakultet, som i den senere Tid have gjort det

mest bekjendt blandt det store Publikum, og naar man vil se uheldet paa de Personligheder, som for Tiden repræsenterer dette Fakultet, skylder man at indrømme, at vi ikke til nogen Tid have havt dette Fakultet synderlig bedre repræsenteret end i Nutiden. Det er dygtige, kundskabsrige og flittige Mænd, vi for Tiden have ved Universitetet i det juridiske Fakultet.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu flere Talere indtegnet, og da Klokken er saa mange, skal jeg herved afbryde Mødet.

Næste Møde holdes paa Onsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om de den polytekniske Lærestiftelse vedkommende Lønningsforhold.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

4) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

Mødet hævet Kl. 4. 10'.